

Two Seasons, Two Strangers

旅と日々 Tabi to hibi

Ensi-ilta Japanissa: 7.11.2025

Ensi-ilta Suomessa: 9.10.2026

- **Ohjaus ja käsikirjoitus:** Sho Miyake
- **Pääosassa:** EunKyung Shim
- **Muissa rooleissa:** Yuumi Kawai, Mansaku Takada, Shiro Sano, Shinichi Tsutsumi
- **Genre:** Draama
- **Levittäjä:** TabiCine, yhteistyössä BKS Cinema

78
Locarno Film Festival
PARDON D'ORO
Concorso Internazionale

Kun sanat eivät riitä, kokeile matkustamista.

Eräänä kesänä nuori mies ja nuori nainen tapaavat rannalla pikkukaupungissa. Eräänä talvena Japanissa asuva korealainen elokuvakäsikirjoittaja yrittää löytää inspiraationsa lumisilla vuorilla ja päätyy jäyhän erakon pitämään vanhaan majataloon.

Pituus:	89 min
Ikäraja:	S
Puhutut kielet:	Japani, korea
Tekstitykset:	Suomi, englanti, ruotsi
Traileri:	https://youtu.be/yBoi_GlbF_A
Web:	tabicine.fi/2s2s
Tietokannat:	TMDB , IMDb , Letterboxd
Lisätietoja:	Petteri Uusitalo petteri.uusitalo@tabicine.fi 040-5159026

© 2025 Two Seasons, Two Strangers Production Committee

Japanissa asuva korealainen käsikirjoittaja Lee (**EunKyung Shim**) kirjoittaa käsikirjoituksen elokuvaan, jossa kaksi yksinäistä nuorta aikuista, Natsuo (**Mansaku Takada**) ja Nagisa (**Yuumi Kawai**) päätyvät tapaamaan kesäisen lomasaaren rannalla. Molempien kömpelösti tunnustelema romanssi ei kuitenkaan oikein tunnu ottavan alkaakseen. Huonosta säästä huolimatta he menevät mereen uimaan, koska pian olisi lähdettävä jo kotiin.

Kun elokuva on esitetty Leen entisellä yliopistolla, hän alkaa kärsiä taiteilijanblokista. Vanhan professorinsa Uonuman ja tämän pikkuveljen (**Shiro Sano**) rohkaisevia sanoja muistellen Lee päättää lähteä matkalle lumiseen vuoristokylään nähdäkseen uusia maisemia. Hotellivarauksetta hän päätyy jäyhän erakko Benzon (**Shinichi Tsutsumi**) yksinään pitämään vanhaan majataloon.

TabiCine Oy

TabiCine on vuonna 2023 perustettu suomalainen yhtiö, joka on erikoistunut japanilaisten elokuvien maahantuontiin.

Tarkoituksemme on laajentaa Pohjoismaihin tuotavien japanilaisten elokuvien skaalaa aiempaa monipuolisempaan suuntaan.

tabicine.fi

Udeltuaan Benzon perheoloista Lee päätyy lopulta tämän kanssa yölliselle retkelle varastamaan koristekarppia naapurikylän talosta, joka paljastuu olevan kaikkea muuta kuin sattumanvaraisesti valittu.

© 2025 Two Seasons, Two Strangers Production Committee

Two Seasons, Two Strangers perustuu kahteen **Yoshiharu Tsugen** lyhyeen mangatarinaan, mutta sen suhde niihin on epämääräinen. Elokuvan keskivaiheilla Lee kertoo käsikirjoittaneensa elokuvansa Tsugen mangaan *A View of the Seaside* perustuen – mutta lähtee tämän jälkeen omalle matkalleen, joka niin ikään on toisinto Tsugen toisesta mangasta *Mr. Ben and His Igloo*, vaikka asiaa ei kommentoida mitenkään.

Ohjaaja **Sho Miyaken** mukaan häntä kiinnosti ajatus yhdistää samaan elokuvaan kaksi lyhyttä tarinaa, jotka eivät liity toisiinsa mitenkään lukuunottamatta niiden teemaa: kaksi henkilöä päätyvät sattuman kautta

© 2025 Two Seasons, Two Strangers Production Committee

kohtaamaan ja muodostamaan keskenään merkityksellisen yhteyden, vaikka eivät tiedä edes toistensa nimiä. Elokuva heijastelee tätä siinä, miten juuri kenenkään hahmon nimeä ei mainita dialogissa. Poikkeuksen tekee professori Uonuma, joka on ohjaajan oma lisäys tarinoita yhdistävään keskiosuuteen, ja jonka filmikamerainnostus on suora viittaus mangantekijä Tsugeen itseensä.

Elokuvassa jatkuvasti läsnä oleva valokuva-teema on myös ohjaajan oma lisäys tarinaan. Se toimii vastinparina teemalle sanoista, jotka tuntuvatkin tavalla tai toisella olevan vaikeita kaikille elokuvan hahmoille.

Tarinaa lisää uuden kerroksen se, miten päähenkilö Lee - vaikka hyvin japania osaakin - löytää inspiraationsa uudelleen tavattuun niin vahvaa maalaismurretta puhuvan miehen, että ei enää ihan ymmärräkään tämän jokaista sanaa. Benzo puhuu sössöttävää Shoonain murretta, jota puhutaan Yamagatan prefektuurissa Japanin luoteisrannikolla,

ja jota näyttelijä Shinichi Tsutsumi joutui intensiivisesti harjoittelemaan rooliaan varten. Tsugen teoksissaan viljalti käyttämät murteet olivat yksi syy sille, miksi hän oli pitkään vastahakoinen töidensä kääntämiseen muille kielille; siksi olemmekin kiinnittäneet asiaan käännöksissämme erityistä huomiota.

Päähenkilön ulkomaalaisuutta korostetaan elokuvassa ainoastaan hänen omassa sisäisessä kerronnassaan; kukaan muu hahmo ei huomioi asiaa mitenkään. Hänen varautunut ulkopuolisuutensa tuntuukin olevan olemassa ensisijaisesti hänen päänsä sisällä. Ohjaaja suunnitteli päähenkilöstä aluksi alkuteoksen mukaisesti miespuolista, mutta päätyi roolittamaan Shimin tavattuaan hänet Busanin elokuvajuhlilla ja tajuttuaan hänen olevan oikea henkilö rooliin. Jäänteinä hahmon alkuperäisestä sukupuolesta Lee kuitenkin käyttää koko elokuvan ajan miestenvaatteita, ja hänen ja Benzon konstailematon suhtautuminen toisiinsa (kuten samassa huoneessa nukkuminen) saattaa hämmentää katsojaa, jos asiasta ei ole tietoinen.

Elokuvassa on huomattavaa se, miten ohjaaja on ottanut kaksi Tsugen kalmanhajuisimpiin kuuluvaa mangaa ja tehnyt niistä elokuvan, joka kaikesta huolimatta tuntuu mukavalta ja lämpöiseltä. Kuolemasta puhutaan ja siihen vihjataan elokuvassa jatkuvasti; siinä käydään takavuosien kalastajien kohtaloa esittelevässä kotiseutumuseossa, puhutaan mustekalojen

© 2025 Two Seasons, Two Strangers Production Committee

kaluamasta ruumiista ja jätetään avoimeksi se, päätyiko Natsuo lopulta hukkumaan myrskyisessä meressä yrittäessään tehdä vaikutuksen Nagisaan. Professori Uonuman kysymys Leelle siitä miten tämä "nykyään voi" vihjaa selvästi masennukseen, kuten myös hahmojen puheet "horisonttiin uimisesta" ja toiveesta syntyä uudelleen joksikuksi toiseksi. Eräät alkuteoksen analyysoijat ovat jopa spekuloineet Benzon hajonneen avioliiton taustalla olevan myös poikalapsen kuolema, eivät pelkät uskonnolliset erimielisyydet.

Tästä kaikesta huolimatta ohjaajan lempeä ohjaustyyli hukuttaa tämän kaiken alleen niin, että kuoleman jatkuvaa läsnäoloa voi olla vaikea edes huomata. Elokuvan lopun poliisit, jotka vihaisuuden sijaan ovat enemmänkin äidillisen toruvia, ovat ohjaajan oma lisäys. Niin ikään lisäystä oleva professori Uonuma menehtyy lähes välittömästi esittelynsä jälkeen – mutta näyttelijä jatkaa silti roolisuoritustaan tämän kaksoisveljenä kuin mitään ei olisi tapahtunutkaan.

Ohjaaja kertoo, että tällaiset katsojan yllättämiset ovat hänelle elokuvantekemisen suola. Samanlaisia yllätyksiä ovat myös kohtaaus, jossa katsojaa yhtäkkiä muistutetaan hänen katsovan elokuvansisäistä elokuvaa, sekä kohtaaus, jossa juna poistuu tunnelista lumisen maiseman keskelle.

Ohjaajaa kiehtoi myös haaste kesän ja talven yhdistämisestä samaan elokuvaan. Elokuva on kuvattu Tokion ulkosaaristoon kuuluvalla Kozushima saarella ja lumen määrästäan

© 2025 Two Seasons, Two Strangers Production Committee

tunnetussa Yamagatan prefektuurissa, joten komeita maisemia riittää. Ohjaajan mukaan talviusuudessa vaikeutena oli kuvauspaikkojen löytäminen jalanjälkiä jättämättä. Kesä-osuudessa taas hän halusi keskittyä realistisen pitkään kohtaukseen, jossa auringonlaskun jälkeinen hämärä hiljalleen syvenee niin, että hahmot eivät enää näe toistensa kasvoja, vaan puhuvat lopulta vain toistensa äänten kanssa.

Vaikka pakkasen on olennainen osa tarinaa, tuntuu elokuvassa nähtävä talvi yllättävän lämpöiseltä. Lumi on selvästi keväistä nuoskalunta. Vaikka lumihiutaleet tupruavat ikkunoista sisään tupaan eikä oviakaan aina pidetä kiinni, vaikuttaa Benzon olkikattoinen, tulisijallinen vanha maalaistalo silti kotoisan lämpimältä. Realistisesti ajatellen ihan näin rustiikkisia majataloja ei enää Japanissa juuri ole, mutta toisaalta suuren osan ajasta elokuvan voisi helposti kuvitella sijoittuvan 60-luvulle. Vain muutama kännykkä – ja elokuvansisäisen elokuvan tyyli – kertovat sen tapahtuvan oikeasti nykyajassa.

© 2025 Two Seasons, Two Strangers Production Committee

Yoshiharu Tsuge (1937-2026)

Yoshiharu Tsuge oli Japanin sarjakuva-historian merkittävimpiä tekijöitä. Hän aloitti uransa vuonna 1955 piirtämällä pulp-tyylistä genremangaa vuokrakirjakustantamoille. 50-60-lukujen taitteessa alaa alkoivat kuitenkin vallata nykyisenkaltaiset mangalehdet, joiden tyyliä Tsuge piti liian siloiteltuna ja lapsille sopivana.

Töiden kuivuttua ja tyttöystävän lähdettyä Tsuge yritti itsemurhaa vuonna 1962. Hänet saivat kuitenkin palaamaan mangan pariin kollega **Sanpei Shirato** ja kustannustoimittaja **Katsuichi Nagai**, jotka vuonna 1964 perustivat oman mangalehtensä *Garon* ja antoivat tekijöille vapaat kädet tehdä mitä halusivat. Näin *Garosta* tuli Japanin sarjakuva-historian merkittävin underground-lehti. Tähän aikaan mangaa pidettiin vielä lastenviihteenä, joten tehdäkseen pesäeroa alan legenda **Osamu Tezukan** sisäsiisteihin valtavirtasarjoihin alkoivat *Garon* tekijät kutsua töitään *manga*-sanalla sijaan ilmauksella *gekiga*, "dramaattiset kuvat".

Tsugen uran käännekohta olivat *Garossa* vuonna 1966 julkaistut parinkymmenen sivun mittaiset tarinat *Chirpy* ja *The Swamp*. Ensimmäisessä köyhän mangantekijän ja hänen tyttöystävänsä lemmikkilintu kuolee huolimattomassa onnettomuudessa; toisessa sorsastamassa oleva nuori mies viettää yön yksinäisen maatalon tyttären ja tämän

Mr. Ben and His Igloo (1968)

© Yoshiharu Tsuge, Drawn & Quarterly

lemmikkikäärmeen kanssa. Lukijat pitivät näitä tarinoita masentavina ja ankeina, niiden ennennäkemättömän epäkatarttisista loppuista puhumattakaan.

Vastaanotosta masentunut 28-vuotias Tsuge harkitsi taas manganteon lopettamista kokonaan, mutta hänet saatiin maaniteltua töihin **Shigeru Mizukin** mangastudiolle, jossa hittisarjan *GeGeGe no Kitaro* suosion myötä tarvittiin osaavia ammattilaisia. Näiden töiden myötä Tsugen taloudellinen tilanne helpotti, ja hänellä oli varaa piirtää *Garoon* niin nihilistisiä tarinoita kuin halusi – ja myös matkustella ympäri maata, mistä hän alkoi ammentaa tarinoihinsa.

Mizukin vaikutuksesta kouluja käymätön Tsuge tutustui japanilaiseen korkeakirjallisuuteen, jonka piirteitä hänen töissään alkoikin näkyä: ne alkoivat sisältää tekijänsä omakuviksi tarkoitettuja päähenkilöitä, harhailevia narratiiveja ja tulkinnanvaraisia lopetuksia sekä rustiikkisten vanhojen asioiden kaipuuta ja jalustallenostamista.

Tyypillinen Tsugen tarina kertookin jossain päin Japania töitään paossa matkailevasta miehestä, joka pyrkii etsimään itselleen mahdollisimman rähjäisiä majapaikkoja. Tällaisia ovat myös *A View of the Seaside* (1967) ja *Mr. Ben and His Igloo* (1968), joihin *Two Seasons, Two Strangers* perustuu.

Vuonna 1968 Tsuge piirsi Japanin historian kuuluisimman surrealistisen mangan *Nejishiki*, jossa meduusan haavoittama poika hortoilee etsimässä lääkäriä. Tämän jälkeen hänen työnsä muuttuivat entistä kokeellisemmiksi ja avantgardistisemmiksi.

Tsuge luopui taiteessaan Mizukin esimerkin mukaisesta yhdistelmästä humoristisesti piirrettyjä hahmoja ja realistisen yksityiskohtaisia, valokuvista läpipiirrettyjä taustoja. Hänen työnsä muuttuivat visuaalisesti naivistisemmiksi, tarinallisesti taas yhtäältä yhä enemmän surrealistisia eroottisia fantasioita sisältäviksi, toisaalta yhä enemmän puhtaan omaelämäkerrallisiksi. Mielenterveysongelmat, taloudellinen menestys ja yhteiselo hänen vuonna 1969 tapaamansa tulevan vaimonsa kanssa laskivat hänen tuotteliaisuuttaan. Hän piirsi viimeisen mangansa *Garoon* vuonna 1970.

Tsugen töitä ja gekiga-liikettä alettiin arvostaa laajemmin vasta 80-luvulla, kun aikuisille suunnattu manga oli jo valtavirtaistunut ja popularisoitunut, ja akateemisissa piireissä kiinnostuttiin sen historiasta. Tässä vaiheessa Tsuge itse oli jo

Tsuge perheensä ja kamerakokoelmansa kanssa kotonaan 1981.

A View of the Seaside (1967)

luopunut manganteosta; hänen viimeinen merkittävä työnsä *The Man Without Talent* (1985-1986) kertoo töitä vieroksuvasta miehestä, joka on lopettanut mangan tekemisen ja yrittää nyt elättää perhettään turhanpäiväisillä hanttihomilla ja bisnes-yritelmillä, kuten myymällä käytettyjä kameroita. Tästä ilmeisen täysin omaelämäkerrallisesta teoksesta tuli myöhemmin Tsugen kuuluisimpia.

Pitkään Tsugen töitä ei juuri ollut julkaistu muilla kielillä, kunnes hänen poikansa puhui hänet ympäri. New York Review Comics julkaisi *The Man Without Talent* englanniksi vuonna 2019, ja vuodesta 2020 alkaen Drawn & Quarterly on julkaissut hänen lyhyttarinoitaan englanniksi kovakantisina, taustoittavia esseitä sisältävinä kokoelmina. Ne tarinat, joihin *Two Seasons, Two Strangers* perustuvat, löytyvät sarjan toisesta osasta *Red Flowers*.

Tsuge kuoli 88-vuotiaana 3. maaliskuuta 2026. Ohjaaja **Sho Miyaken** mukaan hän ei varmaankaan ehtinyt nähdä *Two Seasons, Two Strangersia* valmiina.

Ohjaaja

Sho Miyake (三宅 唱)

([TMDB](#), [IMDb](#), [Wikipedia](#))

Sho Miyake syntyi Sapporossa vuonna 1984 ja opiskeli lukion jälkeen elokuvantekoa tokiolaisessa Eiga Bigakkou -koulussa.

Jo hänen ensimmäinen kokopitkä elokuvansa *Playback* (2012) pääsi esitykseen Locarnon elokuvajuhlilla, ja nuorten aikuisten viimeisestä kesästä kertovasta *And Your Bird Can Singistä* (2018) eteenpäin hänen elokuvansa ovat olleet Berliinin elokuvajuhlien vakikalustoa. Maailmanmaineeseen hänet laukaisi kuulovammaisesta naisnyrkkeilijästä kertova *Small, Slow But Steady* (2022).

Miyaken elokuvat ovat yhtä aikaa sekä melankolisia että lohdullisia, ja niitä määrittävät tavallisen arjen tuntuminen elokuvalliselta, kuvakerronnan harkittuus, tunnelman rauhallisuus sekä kerronnan ihmisläheisyys. Esimerkiksi *All the Long Nights* (2024) kertoo paniikkihäiriöstä kärsivästä miehestä ja PMS-

© 2025 Two Seasons, Two Strangers Production Committee

oireista kärsivästä naisesta, jotka löytävät tukea toisistaan, kun heidän tilanteensa tekevät normaaliin työelämään osallistumisesta vaikeaa.

Two Seasons, Two Strangers voitti vuoden 2025 Locarnon elokuvajuhlien pääpalkinnon, Kultaisen leopardin. Se oli ensimmäinen sen voittanut japanilainen elokuva 18 vuoteen.

Tekijät

- **Ohjaus ja käsikirjoitus:** Sho Miyake
- **Alkuteokset:** Yoshiharu Tsugen "A View of the Seaside" ja "Mr. Ben and His Igloo"
- **Vastaava tuotanto:** Toshiaki Nakazawa
- **Vastaavat tuottajat:** Yuji Sadai, Satoshi Goto
- **Tuottaja:** Masayoshi Joonai
- **Tuotantosuunnittelu:** Masato Nunobe
- **Kuvaus:** Yuta Tsukinaga
- **Valaistus:** Keijiro Akiyama
- **Äänitys:** Takamitsu Kawai
- **Leikkaus:** Keiko Okawa
- **Lavastus:** Kiyotaka Ohara
- **Pukusuunnittelu:** Ayano Tachibana
- **Hiukset & maskeeraus:** Hiromi Momose, Tomomi Arai
- **Roolitus:** Tsuyoshi Sugino
- **Ääniefektit:** Tsuyoshi Hasegawa
- **Tuotantopäälliköt:** Shusaku Furuno, Toshiya Sugai
- **Apulaisohjaaja:** Takashi Matsuo
- **Musiikki:** Hi'Spec
- **Tuotanto:** The Fool
- **Tuotantoyhteistyössä:** Bitters End, Culture Entertainment, Sedici International, TC Entertainment

Näyttelijät

EunKyung Shim (심 은경)

s. 1994

([TMDB](#), [Wikipedia](#), [AsianWiki](#), [MyDramaList](#))

Roolihahmo: Lee

Eteläkorealainen Shim aloitti uransa kymmenvuotiaana lapsinäyttelijänä vuonna 2004. Hän otti hetken taukoa viihdeurastaan muuttamalla yläkoulun jälkeen Yhdysvaltoihin, jossa hän kävi lukiota Pittsburghissa ja valmistui esiintyvien taiteilijoiden Professional Children's Schoolista vuonna 2013.

Hän herätti huomiota ja sai palkinto-ehdokkuuksia yhtenä retrodraamakomedian *Sunny* (2011) lukioikäisistä päänäyttelijöistä. Koko kansan suosioon hänet nosti hittielokuva *Miss Granny* (2014, [Netflix](#)), jossa hän esittää 20-vuotiaaksi nuorentunutta 74-vuotiasta naista, joka päättää ottaa ilon irti uudesta tilaisuudestaan. Tästä roolistaan hän sai lukuisia palkintoja, mukaan lukien Baeksang Arts Awardsien parhaan naispääosan palkinnon. Niin ikään 2014 hän esitti pääosaa *Nodame Cantabile* -mangan korealaisessa TV-sovituksessa.

Lännessä tunnetuimpia hänen rooleistaan ovat kostotrilleri *Missing You* (2016), rikostrilleri *Fabricated City* (2017) sekä pukudraama *The Princess and the Matchmaker* (2018). **Sang-Ho Yeonin** musta scifikomedia *Psychokinesis* (2018) on Suomessakin katsottavissa [Netflixissä](#). Yeonin *Train to Busan* -elokuvan animoidussa esiosassa *Seoul Station* (2016) hän ääninäytteli pääosaa.

Hänen uransa Japanissa laukaisi pääosa japanilaisessa elokuvassa *The Journalist* (2019),

© 2025 Two Seasons, Two Strangers Production Committee

jossa hän esittää hallitusskandaalia tutkivaa japanilaista reporteria. Laajasti palkintoja kahminut elokuva voitti hänelle Japanin elokuva-akatemian parhaan naispääosan esittäjän palkinnon ensimmäisenä korealaisena näyttelijänä koskaan.

Hänen muita japanilaisia elokuviaan ovat *Blue Hour* (2019) ja *A Garden of Camellias* (2021); sarjatuotantojen puolelta mainitsemisen arvoisia taas ovat *Seven Secretaries* (2020) ja *Why Didn't I Tell You a Million Times?* (2023, [Netflix](#)). Korealaisten tuotantojen pariin hän palasi talousdraamasarjalla *Money Game* (2020).

► **Instagram:** <https://www.instagram.com/ekshim>

© 2025 Two Seasons, Two Strangers Production Committee

Yuumi Kawai (河合 優実)

s. 2000

([TMDB](#), [Wikipedia](#),
[AsianWiki](#), [MyDramaList](#))

Roolihahmo: Nagisa

Japanin suosituimpiin
nuoriin naisnäyttelijöihin

kuuluva Kawai teki vaikutuksen jo varhaisilla
lukiolaisrooleillaan elokuvissa *It's a Summer Film*
(2021) ja *A Balance* (2021), joista hän sai lukuisia
tulokaspalkintoja. **Usamaru Furuyan** mangaan
perustuvan *I Want to Be Killed by a High School
Girlin* (2022) jälkeen lukiodraama *Sayonara, Girls*
(2023) oli hänen ensimmäinen pääroolinsa,
jollaisia onkin sittemmin riittänyt.

Yhteiskunnallisia ongelmakohtia käsittelevät
draamaelokuvat *A Girl Named Ann* (2024) ja
Desert of Namibia (2024) nettosivat hänelle
parhaan pääosan esittäjän palkinnot
Mainichi Movie Awardseissa, Blue Ribbon
Awardseissa ja elokuvalehti Kinema
Junpolta. *A Girl Named Annin* johdosta hän
sai myös Japanin elokuva-akatemian
parhaan naispääosan esittäjän palkinnon.

Hänet on sittemmin nähty lukuisissa
kansainvälisiä elokuvafestivaaleja
kiertäneissä elokuvissa, kuten *Teki Cometh*
(2025), *She Taught Me Serendipity* (2025)
sekä **Chie Hayakawan** *Plan 75* (2021) ja
Renoir (2025). Viihteellisempää päätä taas
edustavat *Tukala kesä* (2025) sekä äänirooli
anime-elokuvassa *Look Back* (2024).

© 2025 Two Seasons, Two Strangers Production Committee

Shiro Sano (佐野 史郎)

s. 1955

([TMDB](#), [Wikipedia](#),
[AsianWiki](#),
[MyDramaList](#))

Roolihahmot: Uonuma / pikkuveli

Perinteisen lääkäriperheen vesaksi syntynyt Sano
kävi taidekoulun Tokiossa. Hän aloitti näyttelijän-
uransa teatteriseurueissa vuonna 1975, ja hänen
ensimmäinen elokuvaroolinsa oli vasta **Kaizoo
Hayashin** esikoisohjauksessa *To Sleep So as to
Dream* vuonna 1986. Suuren yleisön
tietoisuuteen hän nousi vuonna 1992 TV-sarjassa
I've Always Loved You, jonka jäljiltä häntä on
usein roolitettu hieman eksentristen älykköjen
rooleihin.

Kaijufaniutensa vuoksi häntä onkin nähty
tiedemiehinä useissa vuosituhannen taitteen
Godzilla-elokuvissa sekä tokusatsupastississa
Brush of the God (2024). Lisäksi häntä on
nähty erilaisten ministerien, opettajien ja
rehtorien rooleissa mm. elokuvissa *Happyend*
(2024), *Silence of the Sea* (2024), *Aosho!*
(2025) ja *Magical Secret Tour* (2026).

Seksiterapeuteista kertova Netflix-sarja *S&X*
(2026) on katsottavissa Suomessakin.
Länsimaiselle yleisölle hänen kuuluisin
elokuvansa lienee silti **Takeshi Kitanon**
Violent Cop (1989).

- **X:** https://twitter.com/shiro_sano
- **Instagram:** <https://www.instagram.com/sanovabitch>

© 2025 Two Seasons, Two Strangers Production Committee

Mansaku Takada (高田 万作)

s. 2006

([TMDB](#), [AsianWiki](#),
[MyDramaList](#))

Roolihahmo: Natsuo

Takadan ensimmäinen merkittävä rooli oli

sittemmin maailmaa elokuvalla *Kokuho - Kabukin mestari* (2025) kohauttaneen **Sang-Il Leen** aiemmassa elokuvassa *Wandering* (2022). Suurelle yleisölle hän tuli tutuksi Japanin korealaisesta vähemmistöstä kertovan *Apple TV*

-sarjan *Pachinko* toisella tuotantokaudella (2024), jonka jaksoista Lee on ohjannut osan.

Lapsenkasvoisesta ulkonäöstään huolimatta (tai ehkä sen vuoksi) hän on erikoistunut näyttelemään sellaisia herkkiä mutta elämäntuskasta kärsiviä nuoria miehiä, jollainen hänen roolinsa myös *Two Seasons*, *Two Strangers*issa on. Sekä elokuvissa *Dawn Chorus* (2025) että *Unchained* (2026) hänen roolihahmollaan on nuorisorikollistaustaa. Hänen tuorein roolinsa on perhedraamassa *Satoko Always* (2026).

► **Instagram:** https://www.instagram.com/mansaku_takada

© 2025 Two Seasons, Two Strangers Production Committee

Shinichi Tsutsumi (堤 真一)

s. 1964

([TMDB](#), [Wikipedia](#),
[AsianWiki](#),
[MyDramaList](#))

Roolihahmo: Benzo

Lukion jälkeen Tsutsumi listautui

Sonny Chiban perustamaan Japan Action Club -agentuuriin, joka kouluttaa toimintatähtiä ja stuntmiehiä. Neljän vuoden jälkeen vuonna 1987 hän päätti kuitenkin keskittyä varsinaiseen näyttelymiseen.

Hänen ensimmäinen elokuvapääroolinsa oli rikoskomediassa *Dangan Runner* (1996), mutta vuosikymmenen verran sekä sitä ennen että sen jälkeen hän oli aktiivisempi teatteri- ja TV-rooleissa. Hänen teatterituotantojaan vuosien varrelta ovat mm. *Macbeth*, *Nukkekot*i, *Valamiesten ratkaisu* ja *Peter Pan*.

Elokuvan *Always: Sunset on Third Street* (2005) valtava taloudellinen menestys poiki kuitenkin kaksi jatko-osaa (*2007* & *2012*), minkä jälkeen hän on keskittynyt yhä enemmän elokuvarooleihin. Kassamagneetteja ovat olleet esimerkiksi **Keigo Higashinon** rikosmysteeriromaanin *Suspect X* elokuvasovitus (2008), lääkäridraama *The Lone Scalpel* (2010), *The Mole Song* -mangan **Takashi Miiken** ohjaamat elokuvasovitukset (*2014*, *2016* & *2021*), mysteerikomedia *Honnouji Hotel* (2017) sekä *Confess to Your Crimes* (2023).

Hänet on nähty myös **Hirokazu Koreedan** elokuvassa *Siskokset* (2015). Hänen lännessä epäilemättä kuuluisin pääroolinsa on Miiken kauhuklassikossa *One Missed Call* (2003).

Hänen tuoreimpia elokuviaan ovat samuraitoimintaelokuva *Muromachi Outsiders* (2025) ja **Haruki Murakamin** romaanin *After the Quake* elokuvasovitus (2025, *Netflix*). Okinawan taisteluihin sijoittuvassa sotadraamassa *Army on the Tree* (2025) hän esittää toista pääosaa.